

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PART KÖZLÖNYE.

Egyes évre
Felvére
Negyedévre
Egy óra



Egyes száma ára 4 kr

10 ltr — kr.
5 " — "
2 " 50 "
1 " — "

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Hat hasábos petit sorost 5 kr. Nagyobb tarjedeimre a többzet
hirdetéseik alkú szorost jutányos áron vetőnek föl. Bélyeg-díj min
sen külön beiktatástól 30 kr

Lappangó hazafiság.

Nem vagyunk egészen tisztában sem a helyzettel, sem a közéletünket mozgató tényezők igazi valóságos intencióival. Hazafiság és szabadelvűség! Ez a két nagy eszmény, a mely a nemzetet nemese, államunkat kulturállammá teszi, vajjon dominál-e a kormány felfogásában? Vajjon benne van-e valóban abban a programban, a mely megvalósításra vár, a melytől az ország jövő üdvössége függ, a mely a múltban elkövetett bűnöket megszüntetni, a nemzet keblén ejtett sebeket gyógyítani alkalmas volna?

Ugy látszik, hogy az új kormány nincs hányában sem a hazafiságnak, sem a szabadelvűségnek. De olyan lappangó formában nyilatkozik meg ez, mintha titkosan sugdosnák bizalmasaiknak a kormány tagjai: «Akarnék, de nem merek!» Mintha tartanának valamitől, ami az igazi hazafiság tényezőit és megnyilvánulásait akadályozni képes volna, akarna is. Mintha seittenének valamit fölöttük, alattuk, előttük és mögöttük, a mi gátolná ellent a hazafiságnak és szabadelvűségnek, a mely e kétféle győzelmét rossz szemmel nézi.

Ime, mi bizonyítja ezt a tesék-lásak irányt csak a legutóbbi időben is? A függetlenségi párt azt indítvá-

nyozta, hogy a képviselőház márczius 15-én ne tarison ülést. A kormány beleegezik. De nem nevezi meg erre az indító okot. Nem elnöki enuncziáció hirdeti az ország legdiszesebb emelvényéről, hogy a márczius 15-iki nemzeti ünnep alkalmából nem lesz ülés a mondott napon. Egyszerűen tudomásul veszi a Ház és a kormány, hogy márczius 15-én nem lesz ülés, mert azt a függetlenségi párt indítványozta, a Ház pedig az indítványt elfogadta.

A kormány továbbá tradícionáliter minden szerdán minisztertanácsot szokott tartani. Az idén éppen márczius 15-ére esett a szerdai nap. A kormány ennek folytán csütörtökre halasztotta a minisztertanácsot. De megint csak nem bevallotta azért, mert a márcziusi ünnep kegyeletét nem akarta sérteni. Egyszerűen csütörtökre halasztotta a minisztertanácsot enuncziáció nélkül. Mintha restelne kérkedni a hazafisággal. Mintha nem akarná elárulni, hogy együtt ünnepel a nemzettel és együtt örvend az örvendezőkkel, akik a szabadság és hazafiság győzelmét ünneplik.

A főváros főpolgármestere márczius 15-ére fővárosi közgyűlést hív össze. A főpolgármester, mint a főváros főispánja, aki mint ilyen szoros összeköttetésben van a kormánnyal, elhalasztja a közgyűlést, de halgat az indító okról. Nem emlegeti egy szóval sem, hogy a

nemzeti kegyeletre való tekintetből nem akar márczius 15-ikén dolgozni a főváros tanácsa. Elmarad a közgyűlés, azzal vége. A hazafiság ismét csak nem mer kiöntakozni, mint más államok nemzeti kormányzatánál. De azért látszik, hogy lappang valahol a hazafiság és némán ugyan, de valahogy mégis érvényesülni óhajtana.

A kormány megígéri, hogy részt vesz a hírlapírók bankettjén, amelyet márczius 15-ének ünneplésére rendeztek. Meg is tartja ígéretét, de sem márczius 15-én, sem 16-ikán, mert ez utóbbi nap közel van márczius 15-ikéhez. Mindamellett megünneplik e napot annak bevállása nélkül, hogy tulajdonképpen azt ünneplik.

Ez a kormány hazafisága és szabadelvűsége. Ismételjük, hogy látszik, mintha e két magas nemzeti eszme hevitene és lelkesítene, de mintha félne valamitől a földön, a föld fölött, vagy a föld alatt, ami nem engedi megnyilatkozni, kifejeleszteni, kitárni a kormány hazafias és igazán szabadelvű irányát, hanem annak csak lappangva szabad működnie.

De miért van ez?

Vajjon igazán van valami, a mi akadályozná a kormány hazafiságát? Ami gátolná abban, hogy igazi nemzeti kormány legyen? . . .

Beteg tüzhely.

— „A Debreczeni” tárczája. —
Írta: **Marcel Prévost.**

— Végre is, kedves Ceatlem: igen szép dolog az, ha valaki a szabad legszentebb asszonyra, de akarja tudni véleményemet? Az ön ereiben nem folyik vér.

Ki mondta ezt?

Az én csinos sógornóm Ducourt Royaumont Therese.

A feletti szavak elhangzása után bajos vidámsággal hagyta el salonomat, selyem sügő és bódító illatár kíséretében.

Nem akart többé egy pillanatot sem tölteni azzal az asszonnyal, kinek nincs vér az ereiben.

Lehajlott s gondolkodó fővel állottam a szekrény elé; elővettem művemem, melyet a theázo asztalra himezttem.

— Igaza van a Théréznek? Vértelen asszony vólnék-e? kérdeztem magamtól.

Mindazokat, miket jóakaratu szándékkal mondott el nekem, hogy vigyazatra intsen, ő én már azokat régóta tudtam: Legyen bár vér ereimben vagy nem, borzasztó módon szenvedtem férjem magavi-elete miatt. De azért mindeat elkövettem, hogy titkoljam fájdalommat. Nem szeretem a világ részvétét: rossz az és csunya önzésből és kuriositásból áll. Előreláthatólag azt mondanak: „Szegény Royaumontné; Ez a nyomorult Fürst Ida elég szép és jó ahoz, hogy elloppja tőle a férjét.” S

alapjában véve mikor eképpen szólanak, akkor így gondo koznak: „Milyen gyönyörködtető kalandum volna az, ha az asszony valni skarna. Milyen boldogság, hogy ez nem az én tüzhelyem körül történt.”

Ez a világnak kigyóméreggel telt szanakozasa.

Szenvedtem. S megvallom, valóban nem hittem lehetségesnek beállat annak a veszedelemnek, melyet Therese között velem: Paul, hogy elvehesse ezt a kalandornőt, komolyan akarja az elvállást.

Istenem! Az én szegény asszonyi vérem felforrst s arczomba szököt, midőn bebizonyítottam Paul hűtlenségét. De a krízis, a nyitva láttam Paul hűtlenségét. De a krízis, a kínos hekek és hónap elmúltával, mindég eltolódott. Paul hűtlenséget az ő hűtlenségében visszatért hozzám. Eiletem és vérem visszanyerték régi nyugalmaikat. Ugy vettem az én nyomoruságot, mint a hogy mások elviselik a komikus bünt — azon reményvel, hogy az idő meggyógyítja.

Tehát súlyosabb volna a kellemetlen eset mint a minőek én azt gondoltam? Férjem csakugyan elakart vallni tőlünk, hogy egyedül hagyjon engem az élet útján az én kis Genovévammal?

Tegnap még nem mertem volna tinni Théréznek sikerült zavarba ejtenie fecsegésének kifogyhatatlan arsenáljával. Igaz volna ez? Lehetséges-e?

Idé-oda szöktem a szobák üresnek tet-sző butorai között s úgy tekintettem rájuk,

mintha hosszú távollét után újból látnám őket. Ez a csuf férj most sincs itthon mint ezt csak általában is ritkán teszi ő, a ki sohasem volt ura a háznak, férj és atya. Ha elváltam volna tőle, még akkor sem élvezhettem volna ritkábban jelenlétét, mint így. Valóban — mivel ő férjem s mert első és egyetlen szerelmem — ha elhagyná ezt a házat barmily üresnek tűnnek is fel, nekem telve volna ő vele. Lehet hogy ő elfeledte a bennünket környező tárgyak történetét, nekem nincsenek kedvesebb és élénkebb emlékeim mint ezek. Eszembe juttatják a szülői házat, melyet érte hagytam el, a nászheteket midőn anyámnak feltő és vigyázó őrizete mellett együtt buvtuk Paris árubázait, hogy előkészüljünk a házassághoz. Paul szeretett jól élni az ő otthonában; nem ült volna más területbe mint ilyenekbe kedvencz függönyei alatt, megszokott szőnyegein; hat lehetséges volna-e hogy ezek ne lennének közösek vele és velem?

Egyszóval ezen a világon nem volna-e egy kis zug a mi kettenk számára, a mi házi tüzbelyűnknek?

Szívem, a maga egészével tiltakozik ez ellen és így kiált: „Ez lehetetlen!” — De úgy látszik hogy a törvény ennek ellenkezőjét mondja.

A fensőbbiség így szólhat! „Nincs többé a Royaumontek tüzhelye. Uram, Hölgyem önök nem házások többé. Menjen mindegyik a maga útjára szabadon.”

A képviselőház ülése.

A tegnapi — márcz. 21 — ülést Dániel Gábor alelnök vezette.

Az első tétel szokás szerint a múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése volt.

Aztán elnök bemutatta a főrendiházban legközelebb tárgyalni törvényjavaslatokról át küldött jelentést.

A törvényjavaslatok így szentesítés alá terjeszthetők.

A napirend szerinti belügyminiszteri tárcza költségvetésének a tárgyalásához elérték

Az anyakönyvi kiadások tételénél

Mócsy Antal a néppárt egyházi reformellenes tendenciájához híven felszólalt s feleslegesnek tartja az anyakönyvi kiadásokat s ezek törlesével nagy megtakarítást lehetne elérni, persze ő és pártja szerint az intézmény nem változhat. A tételt azonban elfogadták.

A színművészet tételénél

Mócsy Antal szólt fel először, a neki sajátos magas erkölcsi megbotrányozását fejezte ki, hogy a színészet sem a fővárosban, sem a vidéken nem a kultúrát, nem a jóízűt, nem a nemzeti eszmét, hanem az interacionizmust, a frivolitást szorgatja. Rámutatott — saját tapasztalataiból — azon csakugyan tagadhatlan századvegi izlésre, hogy míg a frivol darabok előadásakor a ház tömve van, tisztes darabok üres házaknak adatnak elő. A vidéki színészet gyamolítására nagyobb összeget szavazna meg; de így a tételt általában nem fogadják el. Ezenben

Benyóvszki Sándor gróf mivel a színészet a magyar kultúra szolgálatában áll; kívánja, hogy a vidéki színészet támogatására nagyobb összeg fordítások,

Rátkay László is a vidéki színé-

szetet veszi védelmébe Mócsyval ellentétes okadatulással. A színészeti ügy természeténél fogva a belügyi resortból a közoktatásügyi tárczához kívánja áttétni.

Major Ferenc szintén a vidéki színészet nagyobb dotációját sürgeti azzal a megokolással, hogy ez a nyomorgás miatt kénytelen a modern-frivol irány szolgálatába szegődni. A fővárosi színházak erkölcstelen darabjai ellen kikel és azt mondja, hogy a társadalomnak kell megmozdítani, hogy ezen segítve legyen. (De hát így a kormány a tartalom izlés változására nemis folyhat be elhatározólag.)

Széll Kálmán elvben elismeri, hogy a színészet nem a belügyminiszteriumhoz tartozik, akova 1897-ben a helytartótanácsból átvéte — beosztották, hanem a közokt. miniszteriumhoz, miként általában a művészet, . . . s tárgyalni fog ez ügyben a kultuszminiszterrel.

Az ügy anyagi kérdés is, de igéri, hogy már a jövő költségvetésnél e tekintetben határozott állást foglal. Az Operára nézve is kilátásba helyezi, hogy az magyar legyen, habár itt, az idegen elemeket nem lehet teljesen kizárni.

A tételt aztán elfogadták.

A közegészségügyi tételénél

Papp Samu teszi szomorú egészségi viszonyainkat szövé. Több gyökeres javítási ajánlatok mellett a szegényebb osztályok tapasztalásánál a folyton dráguló marhahús mellett a lóhússal táplálkozás meghonosítására — más európai városok példájára hivatkozással — tesz ajánlatot. Az orvosok sanyaru helyzetén javítani kell st.

Benyóvszky S. gróf az anyagi helyzet javításától várja a közegészségügy javulását, tehát ez javítandó.

Zsigárdy helyi érdekű javítást — a pozsonyi kórház kibővítését, különösen a szemészeti pavilon kibővítését kívánja a trachomás betegek tekintetével.

Öt percznyi szünet után

Major Ferenc: Papp Sámuellel polemizálva a ragályok terjedésének okát a sze-

vagyok. A nélkül, hogy jobban szemügyre vettem volna Fürst kisasszonyt, megvagyok győződve, hogy Pault csupan csak az anyakönyvezetőhöz követné.

Ebben Therése is igazat adott nekem.

— De hát miért is panaszkodik? Hogy Paul türethetné teszi a házasságot? Különben is ő csak ilyesmire képes s másképen cselekednie nem engedné őt jelleme. A mi közös életünknek veget vetett a férj hűtlenségének alkalmazkodása az asszony hűségéhez.

Nem csinálnék jeleneteket; Paul teljesen udvariasan viselkednék irányomban. Nem volna összeütközésem vele. Ezek után hogy gondolja ön lehetségesnek a válást?

S én mindezeket fajó szívvel, de látszólag nyugodtan adtam elő.

Ezek után emelkedett fel Therése és tetszelgő távozása közben mondta nekem, hogy nincs vér az ereimben.

Én menni hagytam őt. Karommal visszatarthatam és szép szürke szemébe tekintve mondhattam volna neki:

— Kicsi Theresem, ez mind szépen és energikusan volt mondva a másik rovására. De nem volt-e ön is oly gyenge és gyáva, mint én az én hűségemben akkor, midőn az ön barátj Lavertique ur — igen, tudja az a képviselő, a kívül önök között semmi sem történt — nyilvánosan barátkozott az ön riválisával; oh igen, akkor őt is könnyező

génységben, különösen pedig a rossz lakásviszonyokban találja Mindenek felett a tébolydó ügy rendezését sürgeti.

Elnök a vitát bezárván

Széll Kálmán: a közegészségügyet nagyon fontosnak tartja. Az elmeegógyintézetek fejlesztése, — a hevenybetegségek és a trachoma gyógyítását emelve ki különösen; megígérte, hogy a kormány, a mit anyagi téren tehet — megteszi.

A tételt elfogadták.

A trachoma elfojtására —

Az országos betegalap költség-tételei szintén elfogadtatták.

A rendőrség tételénél

Pichler Győző foglalkozott a rendőrség bajaival — statisztikai adatokkal is világosítva azokat. Vonatkozott a gyülekezési és szólásszabadság megsértésére; reményét fejezte ki, hogy az új kormány alatt nem lesz ily. Figyelmeztette példával a belügyminisztert a toloncz-ügy visszasságarra. A tételt ő nem fogadta el, de a többség — igen.

Az ülés 2 órakor ért véget.

BELFÖLD.

Egy bank válsága. A kaszai keresk. bank válságáról közölt hírre vonatkozólag a bank igazgatósága kijelenti, hogy a válság nem oly komoly jellegű, mint ahogy híresztelik. — Annyi tény, hogy a bank a tulajdonában lévő gőzmalmon tudni igyekszik. Ebből származtak a válsághírek, de válságról most még nem lehet beszélni.

Az országgyűlés két házának a szentesítés alá részleges endő javaslatok végleges szövegét átvizsgáló bizottsága Perczel D. enklésével tegnap ülést tartott, melyen a főrendiház részéről Nyáry Jenő báró jegyző, a képviselőház részéről Molnár A. és Perczel Béni jegyzők és Pulszky Ágost előadó voltak jelen.

A bizottság megvizsgálván a székesfőváros Margithidnak a Margitszigettel való összekötéséről, az 1898. é. I. és XV. tc. nemely intézkedései hatályának fentartásáról, a Magyarország és Horvát-Szlavon-Dalmátországek között létrejött pénzügyi egyezmény beikkelyezéséről szóló 1889. XL. tc. határozatának érvényben tartásáról, végül a magyar-

nyomorultnak láttam. De azóta for a Shame ön megtúrte rivalisát, mert nem akarta eszre venni.

Menjen Therése, manapság a házasság és szerelem úgy vannak berendezve, hogy az asszonynak nincsenek eszközeik, melyekkel megtorolhatnák a férfiak hűtlenségét. Ha megbosszulná magát, a férj nem szeretné többé, így tehát nincs szükség a bosszura.

Megjött az este; körülöttem a felgyújtott csillarak tündököltek. Genoveva az iskolából jöve, felem nyujtotta homlokát, miután a Miss kíséretében szobájába ment, hogy rendbehozza kötáit, mielőtt a vacsorához felöltözködne. Azután én is öltözködni mentem. Hála az égnek má este itthon vacsoráltunk.

Paul a válságos időben, mint az előtt is gyakran, levelet küldött számomra a klub szolgája által: «Igazan sajnálom édesem, de el vagyok foglalva. Werklein . . . » Mindég Werklein szerepelt a leveleken; mások valóban valami szabadkőművesi jeleket gondolhatának volna. Mikor a szócskát olvastam: «Werklein», nincs szükségem rá, hogy többet is tudjak, mert mindent tudok . . .

Ezen estén, mint mindig, Paulra gondolván öltözködtem fel; óhajtottam, hogy tesse meg neki, hogy egy kisse magamhoz laiczoljam, felvidítson, mint akkor, midőn gondterhelten járatta körül szórakozott tekintetét a szobában s jól esett neki, ha rajtam megnyugodhat-

Nem értem ezt a törvényt. Nem ismerem s nem fogadom el. Mikor férjhez mentem nem bérleti szerződést akartam kötni; odaadtam magamat «ensőgem» teljes valójában az egész életre. Boldog leszek-e, elhagyatott, mezsálatott-é vagy nem, de változatlanul szenteltem magamat annak, melyet teljes hitemből megronthatatlannak hittem házasságomnak.

— De hát jóságos Istenem, kialtott fel Therése, mozogjon már! . . . Beszéljen, cselekedjék, tegyen valamit! Ez önök a legjobb argumentuma: «Egész életemre mentem férjhez!» De ha az ön férje nem így értelmezi a házasságot . . .

Paul nem kérheti a válást mit se tud szememre vetni. Nem csaltam meg . . .

— Paul azonban tarthatatlan helyzetet teremthet s kényszerítheti önt a válásra.

— Nem; inkább elviselek mindent . . .

— Még a botrányt is?

— Ha nem ellenkezem, ha nem panaszkodom a nyilvánosság előtt, hol van akkor a botrány?

Ekkor már az én kis sógornóm is türelmét kezdte veszíteni.

— Igen, ön megérdemli, hogy fivérem úgy csalja meg önt, mint ahogy azt teszi. Ön nem szól, nem ellenkezik és nem panaszkodik! ? Még akkor sem, ha Paul a nyilvánosság előtt jelenne meg azzal a nővel?

— Ebben a tekintetben teljesen nyugodt

országi városok és községek fogyasztási adó természetű jövedelmeinek ideiglenes rendezéséről szóló javaslatok végleges szövegét, azt a két ház megállapodásaival mindenben meg egyezőnek találta. Ennek folytán az említett 4 javaslat királyi szentesítés alá terjesztett.

Kegyelem egy anarkistának. Az őszön, midőn egy elvetemült anarchista boldogul emlékü jó királynénkat Sweichban meggyilkolta, a bpesti rendőrség Hrubek Géza anarchista nyomdászt a főváros területéről kitiltotta s elutoloncoltatta. Hrubek azóta jobbára külföldön tartózkodott; anyja pedig nagy nyomorral küzdve tengődött a fővárosban. Hrubeknek a minapában kérvényt adott be a belügyminiszterhez, melyben fia számára kegyelmet kért. Majd pedig személyesen járt fenn a belügyminiszteriumban, ahol tudomására adták, hogy szabad lesz fának a fővárosba visszatérni, de minden érdekkörön kívül eső dolgokban résztvennie tilos.

Egy vértanú ereklyéje. Leiningen Károlynak az aradi vértanúk irásztalát, melyet annak halála után neje, később ferje, Bethlen J. né grófnő kegyeletesen őrzött egész haláláig, most a vertanu fia, Leiningen Armin gr. a kolozsvári orsz. tört. ereklye muzeumnak ajánlotta. A muzeum igazgatósága a drága ereklyét levélileg köszönte meg.

KÜLFÖLD.

Kína. A sanghaji idegen telepek kiterjesztésének kérdése a francia követekesek következtében napról-napra jobban komplikálódik. Pichon francia követ az idegen hatalmak diplomáciai képviselőihez nemrég körjegyzéket intézett, a melyben elsőbbséget követel maga részére az idegen telepeknek Nemetsország, Anglia és az Egyesült Államok konzuljai részéről követelt és tervbe vett kiterjesztésére néve.

Az orosz diák zavargások. A legutóbbi orosz diákzavargások részesei közül 78-at kizártak az egyetemekről. Az egyetemi hatóság a büntetés enyhítését kérte és a kérelmet teljesítették. A kizárt diákoknak megengedtek a tanulmányaik folytatását és csak enyhe akadémiai büntetéssel sújtották őket, a mivel az egész ügy befejezettnek tekinthető.

Járványok és gondoskodás Oroszországban. Az orosz hivatalos lap jelenl, hogy nehány kormányzóságban, a melyekben rossz

volt a termés, járványok léptek föl. Különösen a tifusz pusztit a lakosság körében. A Vörös-Kereszt-egyesület nagy orvosi személynéket küldött a járványos vidékekre és azonkívül elhatározta, hogy az insége lakosságnak helyett meleg ételeket ad és az ingyenes élmező állomások számát tetemesen szaporítja.

A németek Afrikában. A birodalmi gyűlés tegnapi Marcz. 21. ülésén a külügyi költségvetés tárgyalása során Richter felvilágosítást illető kérdésére azt válaszolja, hogy a Nemetsország védelme alatt álló területek a meglevő del-afrikai vonalhoz való csatlakozással kiegészítendő táviró vonalra nevezve Németország és a tranzafrikai táviró-társaság között megegyezés jött létre, a melyben Nemetsország fensőbb-égi jogai és érdekei minden irányban megóvottak. A tervezett tranzafrikai del-északi vasút tárgyában eddig csak bizalmas előterjesztések folytak, a melyek még emmiféle elhatározásra nem vezettek. Nemetsország csak olyan előterjesztésekhez fog hozzájárulni, a melyek jogait és érdekeit megóvják.

A külügyi hivatal költségvetését erre elfogadták.

A Dreyfus ügy. A semmitőszék egyesült tanácsai tegnap — márczius 21. — delután Mazeau elnöksége nyílvános ülést tartottak, a melyen Bellot-Beaupré, a Dreyfus-ügy előadója bemutatta Mornard ügyvédnek egy levelet, a melyben Tetit, Crepon és Lepelletier bírák visszavételét kéri, mert az illetők tagjai voltak a revízió kérdésének megvizsgálásával megbízott bizottságnak. Manau főügyész támogatja az ügyvéd kerelmet. A semmitőszék erre elhatározta hogy alaki szempontból helyt ad Mornard kérsenek, azután elnapolta ülését péntekig, hogy Tetit, Crepon és Lepelletier bíráktól fölvilágosítást kérjen és annak alapján az ügy érdeméről határozzon.

Kossuth halálának évfordulóján.

— A Magyar Irodalmi Társulat által 1899. márc. hó 21-én rendezett emlékünnepe alkalmából. —

Irta és elmondotta: **Kun Béla.**

Tiszelt Közönség!

Midőn Kossuth Lajos emlékének szenteltünk ünnepet, mindenekfelett legyünk őszinték. Mikor meghal, sőt halálának első évfordulójának alkalmával is meg lehetett könyekkel emlékezni rája, mert nincs közvetlenebb bizonyítéka a vesztéség érzetének, mint sírja és sírjával még az is megteveszthet, kinek szívében a képmutatás kaczag a világ hiszékenységén. De most már, midőn nagyobb idő, őt teljes eszterdő telt el a turini első gyászvir óta s a rohadó évekkel szoros aranyban a Kossuth elévülhetetlen érdemei nemcsak a hazai, hanem a világtörténelem aranylapjai számára mind sérthetenebb körvonalokban domborodnak ki, a könnyezésnek és sírákoszoknak helye sem jogosultsága nincs. A fájdalom első szenvedélyében és megindultságában, lom első szenvedélyében és megindultságában, szent igaz, hogy csak sírban találhat enyhülést, de e természetszerű és emberi gyarló mivoltunk miatt meg nem tagadható enyhülés után, a fájdalom nyilatkozásának tisztább és magasabb, mondható eszményi régiókat kell keresnie.

Igy én, e pillanatban, midőn az ifjúságnak, hazánk jövője letéteményesének nevében áldozok Kossuth Lajos emlékének, úgy találom, hogy az ő útanna sajgó fájdalomban nyilvánulnia kell a nemzeti hűségnek, a nemzeti öntudatnak és nemzeti büszkeségnek, teljes őszinteséggel.

Legyünk hat őszinték! Annyi dicsőítést, magasztalást, csaknem istenítést hánai Kossuthról minduntalan prózában, versben egyaránt, hogy ebből következtetvén egy idegen bátran azt irhatná föl naplójába, hogy Magyarország ma is a Kossuth Lajosországa, sőt bídóg hitben ringathatók el fő-főlébredő aggodalmunkat, hogy a Kossuth nymbusz teljesén egyenlő a legigazibb hála nymbuszával. Pedig ez sokaknál látszat is lehet, mely az első benyomáson lelkesülő szívet epen egy habozásba hozza, mint a gyakorlatlan szemet a délibáb játéka.

A valóságot, melynek sem rosszabbra fordítva, sem jobbnak bízelve nem szabad lennie a pusztá tényállásnál, igen nehéz megtalálni és kimondani. Egyrészt nagyjaink emléke, jelenleg a Kossuth iránt vallott kegyeletes lelkesedést nemcsak rossz étnézet, hanem nemzeti erények kicsufolásá s határozott bűn volna egyszerűen hazugságnak minősíteni.

Másrészt bármilyen nagy elnézés mellett sem tagadható, hogy a jelenleg uralkodó századvégi áramlatok a szívnek jogait igen-igen megszorítják. A munka, mely immáron nemcsak hazai, de világhírszerepűre edzi a szellemet és erőt s mohó lazás gyorsaság, kapzsi ügyverség és hajhászó taálekonyaság, sokszor meg nem váloga ott eszköze, nem nagy teret enged az emlékezés szelid világának. Az a baljós röpige sem teljesen alaptalan, hogy a mai nemzedék csupán a jelennek él, mert hiszen multját megírják szobatudósok, jövőjét meg írja a sors kegye. Tényleg az emberek ma könnyen ünnepeinek és könnyen felednek. Mert az ünnepek hagyományos kötelesség, pinenő es fegyverszünet; a feledés meg a százeledő dolognak, mit a mindennapi élet felvett, szükségszerűen nyomában jár. Az ünnepi zaj elmulik, hogy helyet adjon a versengésnek, a vásári zajnak s az ünnepiéből e miatt nem vonják le legtöbbször a tanulságot, mert erre már nincs idő. Így alacsonyul többé-kevésbé az ünnepi hangulat megszokássá, melyhez minden járul, zaszólóbogtatás, fogadkozás a multra, ígérlet a jövőnek, szóval minden de minden, mi üres szó és nagyhangú frázis, csak egy nem: az őszinteség. Van ennek más neve is: a szint-vallás.

Van még egy harmadik: az egyenes lelkeség. Végre van egy összefoglaló, mely őszinteség nélkül merő czizcoma, mely a burkolódzó lélekről lefityeg, akar csak a testről a bőre szabott ruhadarab, őszinteséggel meg a nyit léleknek disze, mert bár a siron innen sokszor czéget az belőle a kufar csöcselék, de a siron túl meg glóriája van, mely vissza ragyog a földi töviskoronára, — s ennek a minden erényt felölő összefoglalomnak a neve: honszerelm. Ez az őszinte honszerelm, ez volt a Kossuth Lajos lelke! Nyilatkozásaiban nem ismert határt és vesztéséget, nem ismert áldozatot és vesztéséget, nem ismert életet és halált, csak egyet: a rendthetetlen igazmondást. Sebeket gyógyított vele ha lehetett mint balzsammal; ha kellett kivágta vele a fakelyt, hogy a betegséget, mely a nemzet élet-rejét sorvasztotta, örökre kiölje. Mások mint feddő intést vette ajkaira, kimondotta általa merészen, hogy korcsulunk, hogy eddig es ne tovább, mert elveszünk és mint előhalottakat gunyhabotával temetnek sírba elenségeink. Ez volt honszerelmében őszinteség, mely nem takargat, nem osoroz, de nem is tömjénez. meghajol az erény előtt, de nem lepeli a bünt.

Majd megfutta a feltámadás harsonáját: ébredjétek, mert életek kell; az idő eljött, hogy maga magát megvaltsa a magyar. Ez volt honszerelmében az önértetes, a büszke őszinteség. Majd kérő fohászszá vált a hang ajkain, mert egész egy nemzedék élet-halál küzdelmét kívánta a jövő, s a megajánlási jelenet nagyszerűsége alatt gyermeki csodá-jattal borult le a nemzet nagysága előtt. Ez volt honszerelmében a megható őszinteség. Mon-jam-e tovább, hogy pusztá szóval, buzdításai és lelkesítésai győzhelyek mellől; reget toborzott a családi tűzhelyek mellől; mondjam-e, hogy általa született meg ama hősi idők legendás alakja: a honvéd, mondjam-e, hogy a nemzeti önyvédelmi harc, annak minden dicsősége és világr szoló híressége első sorban az ő nevéhez fűzte a babért, ki a nemzeti átalakulás óriási munkáját évtizedeknek kínos vergődése után rövid pár hó alatt az Isten, haza és emberiség szent színe előtt tökéletesen elvégezte? Ime ez volt honszerelmében az őszinteség varázshatalma. Aztán mint bujdosó, száműzött, hontalan élte le napjait. Szenvedett megtépett lélekkel hurocolta az életet, mert nem tudott alkudni. A lelki függetlenség és jellemzilárdaság több volt

tott. Fekete selyem csipkés kivagott blousomat öltöttem fel, a mit várróóm művésze és az én izésem teremtett meg; nagyon jól állott nekem. A csekély kivagás látni engedett egy kicsit diskrét fehérségből. Ez volt az a kis kedves nyilas a nyakam körül, a hol férjem, meg a mikor szeretett, a legtöbbet csokolt. Ha erre gondolok, izgatott vagyok. Lesimitottam hajamat, mert a nagyon borzas frizurát Paul nem szereti... Itt a parfüm, melyet kedvel. Kiválasztottam ékszerem közül azokat, melyeket egyesülésünk idején ajándékoztam nekem. Szerencsés akartam lenni a mai vacsoránál...

Kész voltam idejére... Tíz perc múlva 8 óra...

— Asszonyom...
— Mi az Suzanne?
— A nagyságos urtól egy levél érkezett...

A tálcán megismertem a klub levél-papírját és ferjem kezévonását.

— Sajnálom... Werklein... stb.
— Suzanne vigye el az ur terítékét.

Nincs válaszom rea.
Oh én szegény! Szegény kis Genovévám. Valóban Thereznek igaza van. Itt az idő: védekezni kell...

Francziából: **Falk Rikárd.**

előtte, mint az életboldogság. Ez volt honzerelmében az őszinteség martyromsága.

S hogy e martyromságnak a glóriája is meg legyen, az már a mi kötelességünk. — Legyünk mi is őszinték a róla való emlékezésben. Különböztessük meg a valódi- és ál-emlékezést.

Kossuthról szavalni és szónokolni nem elég, mert az a jelző, melyvel nevét ékesítjük, vele szemben csak külsőség.

Ki röviden mondja Kossuthról, hogy apostol volt s ezzel megelégszik, látszik, hogy a bibliai szavakat jegyzett meg magának. Ki telt torokkal megváltónak, Messiasnak deklamálja, a Krisztust sem hiszi igazán annak.

Ki őt unott lelkesedéssel a szabadság lelkének nevezi, soha sem merne megcsörgetni és lerázni a saját rablánczait sem.

Ki kellenél többször hangoztatja, hogy Kossuth édes atya volt a magyar nemzetnek, legtöbbször az sülyed a tékozló fiu példájára, ki a kapott szent örökséget es mérhetetlen gazdagságot az első kísértéskor potom áron elalkudtatja magától.

S ki a Kossuth nevét minduntalan felveszi, uton-utfelelen hűséget fogad hozza, mert mert mások is hallják, az ilyenből lesz legkönnyebben a Judas, ki hitvány berósszegéért őt megtagadja s a hozzája való kegyeletet eladja.

Kossuth Lajosra nem így kell emlékezni! . . .

Hiába nevezük őt szellemóriásnak, ha nem látjuk a magunk törpeségét, hiába tudjuk őt a halhatatlanok között, ha nincs szárnyunk, hogy feleje emelkedjünk.

Nem szandék kell hát, hanem eltökélés! Nem lehetőség, hanem bizonyosság! Nem szó, hanem tett!

Tudnánk-e őt most is követni? Volna-e bátorságunk szembeszállni az előítéletekkel, a hatalommal, a felsőbbseg köpenyegébe bujt zsarnoksággal, mely most nem a nemzeti szabadságot, hanem a meggyőződést veri rozsdás bilincsekbe? Tudnánk-e ez ő istentől ihletett szózatára, mint szívben es észben szabad függő emberek fontolgatás és habozás nélkül felállni s tulkiáltani a szolgálattelkes csipkedéseit e magasztos igével: megadjuk! — feliránk-e az ő nevet most is a harci lobogóra, hogy mint védő szellem neve együtt ragyogjon a meg nem csonkított, a meg nem rabolt szabadság épséges eszméjével, megtudnánk-e vallani, hogy a levegő nem tiszta, hogy éghatáru kellene, mely eseperje a salakot, mennydörgéssel razzza meg a satnyuló, elbizakodott, kapaszkodó teremtményeit a társadalomnak, vilámtűzzel egesse le a sötét alarczot a kislelkű nagyzólokról, hogy így a győzelem, mint a Kossuth Lajos korában, most is csak azé legyen, ki első sorban honpolgár, s munkás hazaszeretében egy ideálja van: a nemzeti becsület.

Ha csak ennyi őszinteséget tudunk is felmutatni, akkor már raleptünk az utra, mely a tettek mezejére vezet, hol cselekedeteinkre jogos önértéssel rámondhatjuk: a Kossuth Lajos szent nevében! Nem kell majd szavakkal hirdetni, hogy Kossuth élni fog, — mert milliók es milliók példát vevő munkájából sugárzik, hogy meg sem halhatott. S tudván, hogy az ily utódokon örökdi a Magyarok Istene, kérdőre vonhatjuk a történelem részrehajlatlan, osztó igazságát s válasz gyanánt, mint az egész mindenség itelele fog hangzani a Kossuth szava: Magyarországot a poklok kapui sem döntik meg!

H I R E K.

Vége a zsrúnak.

Még alig élt — s már eltemetjük,
Meggyászolhatjuk a szezon,
A zsuurok szomorú halála
Sok ifju szivet gyászba vont.
Az esti korzó ifja, lánya,
A zsurrt siratja most velem:
Isten veled, oh tea, sandwich,
Zsardinettó es szerelem!

Elmultak már a kedves órák,
Az édes flirtelés kora:
A zsurrt, a tinek hóvirágát
Felváltja már az ibolya
A jó sem tarthat mindörökké,
Végére járt a szép idő,
S a szép időből nem maradt más:
Egy ócska frakk s egy lakkecipő.

De meg maradt az édes emlék
— Hisz zsurrt feledni nem lehet,
Mert minden lány még jó sokáig
Kritikát mond a zsurr feleit.
Én sem felejttem azt az egyet,
Az édes-kedves Rizitét!
Mert ez az egy zsurr hozta lázba
A zsuurozó ifjak szívét.

Emlékszem, milyen jól mulattunk,
Bár néhány vendég tósztozott,
De Rizit ott ült olda amnal
S a szivem persze dobogott!
Bus, szürkebőj nek délutánján
Most könnyb lábado a szemem . . .
Isten veled ó tea, sandwich,
Zsardinettó es szerelem!

Gara Bonczias.

* **A városháza építése.** Az egészség-telen városháza hivatalos helyiségeibe lassacskán beköltözik minden hivatal. De bizony csak szánni lehet a szegény hivatalnokokat, a kik a nedves, festékszagú szobákban kénytelenek naponként 6 óran át tartózkodni. A nyomdai munkások még most is influenzában szenvednek, a minek okát már több ízben ismertettük. Vidéki ember ha Debreczenbe jön, egyszerűen elbámul, de ha fővárosi nézi meg a városházi viszonyokat — azt kell hinnie, hogy Ázsiában vagyunk. Így van az különben, ha egy város orranál fogva engedi magát vezetni egy es más embertől.

* **Kossuth ünnepély a főiskolában.** A főiskola lelkes ifjusága tegnap dé után a kántussal együtt Kossuth gyászünnepélyt rendezett. Sajnos dolog, hogy Debreczen közönsége igen csekély számban jelent meg a kegyeletes emlékünnepelezen. A csekély számu közönség soraiban ott láttuk Kis Áron püspököt s az akadémia es gymnázium tanarait. A kántus gyászénekének elhangzása után Kovács Zsigmond 3 th. [szavaltta el Victorisz Béla Kossuthot dicsőítő verset nagy hatással. Majd Kun Bela 3 jh. lépett az emelvényre s tartalmas, atgondolt, költői szárnyalásu emlékbeszédett mondott. Beszéde nagy hatást gyakorolt a hallgatóságra. A kántus befejező éneke után az ünnepély véget ért.

* **Hírlapírók hangversenye.** A V. H. O. Sz. javára rendezendő hangverseny dátuma április 18. E napig a próbák veszik igénybe az időt. A felkeresek most történnek, úgy hogy hétfőtől kezdve már a próbákat is megfogják tartani.

* **Főispán változás Biharmegyében.** A nagyváradi „Tiszántal” jelenti, hogy Beöthy Laszlo bihari főispánt a kormány a belügy-miniszteriumba óhajtja mint államtitkárt. Ez a szállongó hír az idézett lap szerint, legközelebb tényre válik. Beöthy Laszlo főispán utódjaul gr. Almássy Imrét emlegetik, a ki, ha el nem fogadná a főispáni széket, az esetben Magyar Géza orsz. képviselőt nevezik ki Bihar vármegye főispánjává.

* **Országos népszámlálás.** A kereskedelemi miniszteriumban, — mint értesülünk — már megindultak a jövő évben foganatosítandó országos népszámlálás az előmunkálatai. Az általános országos népszámlálás ügyében Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter a jövő év folyamán törvényjavaslatot fog a képviselőház elé terjeszteni. Mint tudva

van, hazánkban tíz évenként tartatnak általános népszámlálások. A legutolsót az 1890. évi decz 31-i népességi állapot szerint a következő év legelső napjaiban hajtották végre.

* **Szabó Irma gyásza.** Szabó Irmának, szintársulatunk jeles tagjának édes anyját ma d. u. 3 órakor temetik a Széchenyi utca 36. sz. háztól. A gyászszertartás a róm. kath. egyház szertartása s szokásai szerint történik. A megboldogultat a Szent-Anna u. sírkertben helyezik örök nyugalomra.

* **Locsarekné nyugalomba vonul.** Locsarekne Nemeth Gizella, a mi színházunk sok tapsot aratott komikája, legközelebb nyugalomba vonul s odahagyja a festett világot, hol annyi sok elismerést aratott ügyes játékkal. A derek művész azután csak tiszteletbeli tagja lesz a szintársulatnak. Neha azonban még gyönyörködtetni fog bennünket játékkal.

* **Nagy tanyai tűz.** Balog János újföldi tanyáján tegnapelőtt nagy tűz dühögött. Körülbelül kémény tűz folytan kigyuladt a tanya padlása, Erős szél fujt s így pár perc alatt lángban állott az egész épület. Oltani nem lehetett eszközök hiányában. A 9 éves tanya, mely nem volt biztosítva egy óra lefolyása alatt teljesen leégett. A kár körülbelül 490 frt.

* **Odry Lehel Debreczenben.** A kitűnő művész ma délután háromnegyed 4 órakor érkezett meg városunkban Püspökladány felől fia kíséretében. Holnap fog először vendégszerepelni Leoncavallo kitűnő operájában a Bajazetokban. Odry Lehel vendégszereplése iránt oly nagy az érdeklődés, — hogy a színházi jegyeket már jórészt lefoglaltak.

* **Véres verekedés.** A csapó utcán tegnap este c-inos utcai botrányt csinált néhány iparos ifju. Megfeledezve önmagukról dorongokkal ütlegelték egymást, s csak rendőri beavatkozás vetett véget a harcznak. — Folytatasa a rendőrség előtt lesz az ügyek.

* **Baleset.** Kerekes Gergely h-bőszörmenyi lakos ma délelőtt baleset áldozata lett. A törvényszéki palota előtt alio kocsijáról le akart ugarni. A lovak megindultak — s Kerekes hanyatt esett a földön. Bilkarja kifeszmodott, Ápolás alá vették, s felkötött karral kellett visszatérnie H. Bőszörmenybe.

* **Öreg honvédek kögyülése.** Az országos honvédségítő egyesüle. ma délelőtt tartotta a képviselőházban rendes évi kögyülést, amelyen megjelentek Bohus Zsigmond báró elnöklésével Thaisz Péter, Harkányi Frigyes báró, Nedeczky István es masok. Az előki megnyitó után Déri Bela jegyző felolvasta az egyesület 1898 évi működéséről készített előki jelentést; bemutatta a számvizsgáló bizottság értesítését s ennek alapján a kögyülés megadta a pénztárosnak a fölmentvényt. A kögyülés után rendes felügyelő bizottsági ülés volt, amelyen a februárban es márcziusban beérkezett kérvényeket intézték el.

* **A gyilkos abbé.** A galicziai esküdt szék előtt rendkívül érdekesítő bünper nyert tegnap befejezést. A végtárgyalás 6 napig tartott. A vádlottak padján Molisseau francia abbe ült, ki sok éven át Burbure nagybirtokosnál nevelősködött es a mikor a szolgálatból elbocsájtattott, a nagybirtokos egyik beresét agyon lötte. A per tárgyalása során rendkívül érdekes részletek jutottak napfényre. Az abbe Burbure hazában ugyszólván domináló helyzetet foglalt el, a mit különösen a ház asszonyának tulajdonítottak. Burbure több ízben elakarta bocsátani a nevelőt, de neje mindig kieszközölte, hogy maradhasson. Az abbe megmaradása azonban lehetetlenné vált, amikor Burbure neje meghalt es végrendeletet feibontván, abból kitünt, hogy Burbure nagyobb készpénz összegben kívül még 1000 frank járadékot is hagyományozott a nevelőnek. A tanak azt vallottak, hogy Morisseau abbe megtudván, hogy urnője végrendeletet készít, a szolgálta személyzet ellenzése dacára

tartalmak által-
soltát az 1890 di-
t szerint a re-
jaiban hajlik

Szabó Irmának,
édes anyját ma
chenyi utca 36.
s a róm. kath.
i szerint történi-
ni u. sirkertben

alomba vonal,
a mi színházunk
legközelebb nyu-
a festett világot,
ot ügyes játéka-
an csak tisztele-
nak. Neha azon-
fog bennünket

Balog János
nagy tűz dühön-
folytan kigyuladt
fujt s így par-
az egész épület,
hiányában, a g
biztosítva egy óra
tt. A kár körül-

zenben. A kitűző
negyed 4 órakor
ispókladány felől
lőszőr vendégsze-
erájában a Bja-
gszereplése iránt
hogy a szin-
oglaltak.

A csapó utcán
botrányt csinált
kezve önmagukról
ast, s csak rend-
t a harcznak. —
t lesz az ügyek.
ergey h.-bőször-
ésel aidozata lett.
álló kocsijáról le-
dulnak — s Kere-
Bikarja kifűz-
s felkötött karral
rmenybe.

gyűlése. Az or-
ile. ma deleltől
endes évi közgyű-
Bohus Zsigmond
Péter, Harkányi
an és masok. Az
Bela jegyző felöl-
évi működéséről
mutatta a szam-
s ennek alapján
ztárosnak a föl-
rendes felügyelő
n a februárban
kérvényeket in-

galicziai esküdt
zítő bünper nyert
valás 6 napig tar-
olisseau francia
Burbure nagybir-
mikor a szolgál-
gybirtokos egyik
tárgyalása során
utottak napfényre.
gyzóiván domi-
mit különösen a
tak. Burbure több
nevelőt, de neje
maradhasson. Az
lehetelenné vált,
alt és végrendele-
hogy Borburéné
kívül még 1000
nyozott a neve-
c, hogy Morisseau
ője végrendeletet
ellenzése dacára

behalt a haldokló szobájába és ott il eték-
len befolyást gyakorolt a végrendelet ké-
szítésére. E miatt surlódások támadtak az
abbé és Burbure közt, ki a nevelőt házból
kiutasította, mely alkalommal a megölt ál-
lítólag üdözőbe vette az abbét, ki mint mondja,
kényszerhelyzetében elsütötte revolverét és
nem is bírt tudomással arról, hogy valakit
megölt. Azonban a 6 napi tárgyalás során
annyi terhelő adat merült fel, hogy a tvszék
Morisseau abbét 1 évi fogházra ítélte.

* **A művész és a fűzője.** Mise Flora
Stevens londoni művésznt a napokban a tör-
vény előidéztette fűző készítő-nője, Le Minton
asszony. Egy font es tizenkét schillinget köve-
telt 3 pár fűzőért. Ha tekintetbe vesszük,
hogy a fűzők megrendelésre készültek, az ar-
nem épen drága. De Stevens kisasszony egy-
általán nem akarta elfogadni, mert magasak.
— Magasak?! — kérdezte Stonor bírő.
A vádlott pirult, hebegett, hogy nehéz neki
megmagyarázni a dolgot.

— Latom, hogy az ügy kissé kényes.
Szakértőt fogok kirendelni.

Néhány nappal később megjelent a szak-
értő egyik korpusz deliktivel és a figyelmes
bíró szem-láttára mutatta meg a fűző hibáját.

— Nem lehet a fűzőt megkisebbiteni? —
kérdi a bírő.

— Nem, mert akkor el kellene vágni a
halcsontokat, — felel a szakértő.

— A fűző nagyon bő is, bírő ur, —
szólt a vádlott.

— Huzza összebb; — szólt a bírő.

— Akar mennyre össze huzom, még
is bő.

— Akkor önnek nagyon karcsu a
dereka.

— Nem karcsubb, mint az enyem, —
vágott közbe a p-naszos.

— Azt itt bajosan tudom megítélni, de
bizonyára mind a kettőjüknek tündéri termese
van. Egy-bekben a vádlottat egy font ster-
lingre ítélem el, a költségeket nem kell
megteríteni.

* **A leczáfolt gólya.** A purker-dorfi
gyógyítóintézet hivatalosan megczáfolja azt a
hírt, hogy Koburg Lujza hercegnő-nk gyer-
meke született, Keglevich-Mattasich főhadnagy
10 és fél hónap óta van elfogva, azóta pedig
a hercegnő, mint elmebajos teljesen el van
szigetelve a világtól s a legleküismeretesebb
intezeti ápolás alatt él. Így jelenli ki ezt ma-
ga az intézet igazgatója. Mióta a most meg-
czáfolt hír szárnyra kelt, mindenfelől. külö-
nösen Hohandia, Német- és Franciaország
varosából garmadával érkeznek a levelek, a
táviratok Brüsszelbe és a purker-dorfi sza-
natóriumra azzal az ajánlattal, hogy a level-
írók hajlandók a hercegasszony kis fiát föl-
nevelni és örökre fogadni. — Ugy látszik,
hogy ezek miatt a kelemetlen ajánlatok mi-
att adta ki a brüsszeli udvar a hivatalos czá-
fólatot.

* **Donna Elvira pórc.** A lucai tör-
vénszék előtt jövő hó elején fogják tárgyni
azt a pórt, melyet Elvira hercegnő atyja
Don Carlos spanyol trónpeldens ellen in-
dított. Az infansnő tudvalevőleg Folchi festő-
vel megszökött atyja hazából, de nyugodtan
tovább is Olaszországban maradt. A liguriai
partokon és a lombardai tavak mellett kere-
sett gyógyulást testi és lelki bajai ellen és
egyáltalán nem legényeskedett; Amikor atyja
kiátkozta, azzal kezdte, hogy anyai örökresz
kiadását követelte és végre atyját, valamint
fivérét Don Jaimet, és három nővérét törvény-
elé idézte, az anyai örökség fölosztását kö-
vetelve. Ez örökség r a eső negyedreszen ki-
vül donna Elvira azt is visszakeri, a mire
atyjának az örökség eme részéről első neje
halela óta haszonélvezete volt. Donna Elvira
igényét arra al-pítja, hogy Don Carlos első
nejétől 1881 óta elváltan élt és annak halala
után új házasságra lépett. A per pikánsnak
igérkezik, mert többek közt azt is meg fogja
belőle tudni a világ, hogy miért fordított egy-
szerre hátat férjének a bátor Bourbon Margit
ki addig don Carlost a spanyol polgarharoru
minden csatájába követte s miért vonult vis-
sza Viareggioba.

* **Garázda legények.** Tegnap este több
kőműves legény Steiner Bela rongy-
szedő térságában Kis Andrasné háza
előtt botrányt csinált. Több ablakot
beverték, a házak párkányát leverték. — A
csapó utcaiaknak különben már réme ez a
par k ő m ű v e s, — a kik nap-nap után
ugy csoportokosan inzultálják a j a r ó k e-
l ő k e t. A k ő r n y é k b e l i boltosok
elakarnak köl özködni, mert a sok kirakat és
ablaküvegezés nem győzik. — A rendőrség
szigorú vizsgálatot indított.

* **Fegyver áldozata.** Mint sz. somlyói
levelezőnk írja Lukacs Károly usztatói erdőőr
kétesövű löfegyverét, mely egy c-őre töltve
volt, sógora Gróza György háyanál a konyhá-
ban a falra felakasztotta a nélkül, hogy a
csőből a töltést eltávolította volna. Két nap
mulva a házhoz érkezett Gróza György tes-
véröcsse a 23 éves Gróza János, kinek figyel-
met magára vonta a konyhaban falon függő
fegyver, azt levette, nézegetni kezdte, a fegy-
ver csövet az ajtó felé tartva. Sógornője ki-
vül beszélgetett és e pillanatban lépett ki a
konyhából egy lapát szemetiell, azonban alig
lepett ki az udvarra, a fegyver eldőrdült és
Gróza Gy-né a konyhaajtótól pár lépésnyire
a földre rogyott. A lövésre férje az istállóból
kiszaladt, meglátva nejét hozza rohanva kér-
dezte mi baja, mire a kérdezett csupán
annyit felelt, »már nincs s-mmik« s meghalt.
A töltés a bal löpockaja alatt hatolt be és
a szív fölött furódott keresztül.

* **A böszömenyi rablógyilkos.** A
napokban sikerült elfogni a hajdu-böször-
menyi rablógyilkost, a ki egy veka buzaért
m gólt egy szegény gyámotlan asszonyt.
A tettes L á z a r B u n d i János 34
éves nap-zamos, a ki oly tervszerűen előre
meggondolt szandekkel hajtotta végre a
gyilkosságot, hogy aligha fog megszabadulni a
bitófától vagy az életfogytiglani fegyháztól.
Most a vizsgálati fogság n varja az ítéletet.

* **Öngyilkos jegyző.** Aradmegye tegna-
gyobb közsegenek zderék nagy köztisztelenben
álló jegyzője a megyei jegyzők egyesületének
előnöke: Magyary Vilmos, Elek közseg jegyzője
a tegnapra viradó éjjel öngyilkos lett. Az ön-
gyilkosságot Erdőhegyen követte el s annak
híre ugy közsegeben, mint Aradon mely me-
dőbösenst, általános részvétet keltett. Senki
se sejtette, hogy mi indíhatta a tetőtől talpig
becsületes, szorgalmas jegyzőt arra, hogy az
életet eldobja magától, mindenki sajnálta az
aradmegyei jegyzői kar díszét, a ki példát
adott abban, mikép kell egy jegyzőnek köz-
sege iránt viselkedni.

* **A Gellérthegyi czitadella.** A gellér-
hegyi czitadellából kivonult már az a kis
örseg is, a melyet azért hagytak ott, hogy
a czitadella erőd jelegét oltalmazza. Most
dolgoznak a kőművesek, hogy az erőd jelle-
get megszüntessék és május elsején hivatalo-
san lemond a katonaság a czitadelláról. Egy
kis részt azonban meg akar tartani. Lobko-
vitz herceg hadtestparancsnok ma értesítete
a fővárost, hogy a katonai megfigyelő állo-
mást s a katonai táviró állomást meg akarja
tartani.

* **Havazik.** Az idő vénségére kezd meg-
lepetésekben dolgozni. A nizzai tel után csu-
dlatos szép márcziusi napok állottak be,
mig végre akkor, a mikor a kalendárium
szerint is megerkeznek a kikelet, hirtelen
beállott a tél. Csuf hideg, szeles idők jarnak.
a vidékről pedig havazást jelentenek. Práger-
hofból táviratozzák, hogy ott már két nap
óta hóvihar dühöng, Nagy-Becskereken és
Torontalmegeye deli részezen — mint onnan je-
lentik — két nap óta szintén szakadatlanul
havazik, Éjszakánként hideg idő já, a mi a
gazdakak nagyon aggasztja, mert a gyümölcs-
fak közül a baraczk már kivirágzott.

* **Gázmérgezés egy megyei közgyű-
lésen.** Biharvarmegye minap tartott közgyű-
lését a melyen az új kormányt üdvözöltek,
mint tudósítónk táviratozza, sajnálatos baleset
zavarta meg. A közgyűlési teremben mintegy
háromszáz bi-oltsági tag gyűlt össze. Tanács-
kozás közben lassankint valamennyit rosszulét
fogta el. Sokan szédület, mások ismét hányó-
ingert éreztek, úgy hogy kénytelenek voltak

távozni a teremből és kocsin hazatérni laká-
sukra. Beöthy főispán hirtelen heves főfájást
kapott, hazament és órákig feküdt beteg.
Hranyiczki arvaszéki elnök, mikor rosszul
kezdte ma át érezni, szintén eibagyta a
termet és halavány arcczal haza akart menni.
Az utcán azonban elhagyta ereje és ajultan
roskadtt össze. Hegye-i, az ismert történetíró
és vele együtt még számosan megbetegedtek.
Többen még ma sem gyógyultak meg. Eleinte
senki sem tudta, hogy mi okozta a bajt, ma
azonban már kiderült, hogy mindennek szén-
gázmérgezés volt az oka. Fesztly Árpád képé-
nek elhelyezése miatt ugyanis új rendsz-rű
önemésztő kályhakat alkalmaztak a teremben.
Ezeket a kályhakat a közgyűlés napján hasz-
nálták először, de akkor még nem működtek
kellőképen és a szengaz betódult a közgyűlési
terembe.

* **Emke-gyufák.** Utánzásra méltó hiza-
fias példat adott köz-lebről a Debreczeni dal-
egylet az ország emez e yik l-gelső dalegye-
süete az Emke gyufak fogyasztása érdekében.
Az egyesület a márczius 25-én tartandó dal-
estélyre szóló m ghívóhoz csatolt pircs színi
felhíváson keri a közönséget, hogy tekintettel
a hazai ipar és az Emke kulturális érdekében,
az Emke gyufát fogyaszszak, mely után az
Emkének tudvalevőleg 5% jár. Fenyvessy F.,
Veszprémmegye főispánja pedig a vezetése
alatt álló vármegye összes közigazgatási köze-
geihez s ib, rendeletet, illetve köriratot intézet
ugyanezen gyufak fogyasztása érdekében. Az
Emke fiókvalasztmányok köréből eddig a
hunydvarmegyei és a torda-aranyos vármeg-
yei választmányok közgyűlései és a gyergyó-
vidéki választmányok mondták ki a gyufak
rendelését. Budapestben bevezette az Otthon
úriökör és a magyar köztisztviselők valamint
a Mav. tisztviselők fogyasztási egyesüete. A
gyár máris minden hónapban küld be az
Emkének 25—50 frtot ugy, hogy a kezdet után
ítelve már az első év meg fogja hozni egy
neptantó teljes fizetését.

* **Szerencsés lelet.** Berlinben a mut
héten történt a következő érdekes eset. Egy
szegény özvegy képtelen volt 100 márkát
megfizetni, melyvel tartozott neki es hitelle-
zője beperelte, Midőn a végrehajtó megjelent,
hogy holmiját lefogalja, a kamarában egy
rezi ládara bukkant, melyben a többi között
ket csomag régi leveleket talalt. A végrehajtó,
aki értett a levélbélyegekhöz, azonnal látta,
hogy a leveleken igen ritka es értékes bélye-
gek vannak. Ement az özvegygyel egy bé-
lye kereskedőhöz, aki a ket csomagért azonnal
5200 márkát fizetett a boldog özvegynek. A
bélyegek közt volt 6 darab szászországi 3
pfennigés vörös, 6 darab württembergi 18
krajcáros kék es számos régi levélbélyeg es
levelhoriték — A jó régi láda!

* **A vérmezőre lépni tilos.** A székes
főváros tanácsa a folyó hó közepén megle-
hetős költséggel az egész vérmezőt fűmaggal
bevetette s hogy a magvak kikeletét kétsé-
ges-sé ne tegye, — a nagy közönséget eltil-
totta a Vérmezőn való közlekedéstől. Együttal
mivel a Vérmezőt a katonaság is gyakorló
terül használja, átírt a tanács a hadtest pa-
rancsnoksághoz, hogy május 1-ig az is ren-
delje el a katonaságnai a Vérmező kimelését.
A hadtest parancsnokság ezen átírat alapján
tegnap allomásparancsban az egész helyőrség-
nél elrendelte, hogy május 1-ig a vérmezőre
lépni tilos.

A Bika kávéházban
ma szerdán, márcz. 22-én Rác Ká-
roly nagy hangversenyt tart.
Valódi Mocca kávéból, török mód
szerint naponként minden órában friss
befőzés. — ennek megizelésére a nagy-
érdemű közönség tisztelettel meghivatnak.
Szabad bemenet!

Bika szálloda bérlő társaság
üzletvezetősége

Színház.

Sárdi ház.

Oly ritkán van alkalmunk magyar író komoly munkájának gyümölcsét színpadunkon látni, hogy örvendeniünk kell, ha olyan alkotást mint a Sárdy ház is végig mezehetünk.

Géczy István új darabját is úgy kell hát elbírálnunk, mint az elsőkélyesedett magyar színműirodalom egyik termékét. Nagy igényekkel nem léphetünk fel vele szemben. Sajátságos irodalmi viszonyaink közepette elnevezőbbnek kell lenni iránta. Nekünk nincs Sudermann-unk Ecbegarayunk, meg kell becsülnünk Géczy Istvánt is.

A mi a darabot illeti, az este nem aratott teljes sikert. De hogy ambiciózus író és egyszerűs mindkét lelki ember alkotása azt elismerie mindenki. Az életet rajzolja erős vonásokkal. Egy gazdag paraszt tragédiáját festi megrázó erővel. Paroly jellemmel találkozzunk darabjában, mely minden tekintetben kifogástalan — s melyhez szó nem ter. — Poétikus magyaros nyelve megragadja figyelmünket, s azt a megjegyzést téteti velünk, hogy rég nem hallottuk színpadról a magyar szót így zengetni.

Hibája első sorban is szerkezeti hiba — s tönkre is tehetné a darab valószínűségét. Egyik főalakja Iren pedig nagyon hallványan van megrajzolva, úgy hogy nem igen van vele tisztában a néző.

Lehetetlen helyzetek is többször fordulnak elő a darabban. Így például Iren a nyílt udvaron csókolódzik a jegyzővel stb. stb.

Mind a mellett ajánljuk a közönségnek, hogy nézze meg a Sárdy házat — annyi gyönyörűséget fog találni benne, mint a tuloromantikus nemet darabokban. Különben úgy mellesleg azt is megjegyezzük, hogy ha a Sárdy ház német színpadról került volna át a Bpesti nemzeti színházba készséggel előadatta volna. Így az első előadás dicsősége a Kolozsvári nemzeti színháznak jutott. Kolozsvár után Debreczenben került először színpadra.

A szereplők szépen meg felelték feladatuknak.

Szacsavay igazsággal, megrázó drámai erővel alakította a gazdag Sárdy szerepét. A második felvonás végén a kinok es lelki harcok közepette igazán nagy volt.

Fay Flóra, Tanay, Odry jól játszották meg szerepeiket. Halmi Margit elé pedig az elismerés koszoruját tesszük le mélységesen igaz és erős drámai játékaért. Bárdos Irma kis szerepében ügyesen mozgott. Makray pompas karikatúráját adta egy vidéki színgazgatónak.

A darabot ma megismétlik.

(s)

Színházbizottsági ülés.

Debreczen, márc. 22.

A színházbizottság tegnap délután rendkívül érdekes ülést tartott. Komjáthy János színgazgató beadványát tárgyalták, amely a jövő évre szervezett színtársulat névsorát tartalmazza.

Heves viták, nézeteltérések és argumentálások után a színház bizottság határozata oda konkludál, hogy tudomásul veszi a színgazgató jelentését, de kötelezi őt egy szubrett énekesnő s egy vigjátéki anya szerepkör betöltésére.

A színház bizottság ezen határozatához majd nekünk is lesz egy pár szavunk, most

azonban tisztán a száraz tudósítást adjuk arról, ami a tegnapi ülésen történt.

Simonffy Imre poigármester üdvözlővén a bizottsági tagokat, megnyitja az ülést. Szabó Kálmán felolvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, melynek hitelesítése után Komjáthy beadványára tért át a bizottság.

A bejelentés szerint Komjáthy a következő új tagokat színgazgatót:

Bécsi Elza (koloratur énekesnő), Szilgyi Lujza (komikáné), Környei Béla (baritonista), Tóth Elek (lírai szerelmes) és ifj. Szathmáry Árpád (jellemkomikus.)

A magán szereplőkön kívül még tizenkét tagból álló férfi s ugyanannyi tagból álló női kart színgazgatót az igazgató. Végül még csak azt jegyezi meg, hogy Lócserékné Gizella nyugalomba készül s végleges nyugdíjaztatásáig a társulat tisztelt tagja lesz.

A bizottsági tagok közül Komlóssy Arthur szólal fel először, aki nem találja betöltve a vigjátéki anya szerepkörét. Ő nem akarja ezzel, a névsorban erre a szerepkörre megjelölt színésznők tehetségét kisebbíteni, a kik más természetű szerepkörökben nemcsak kifogástalanok, de kiváló erők is, de például a Nagymama és az Ahol unatkoznak cz. vigjátékokban a nagymama, ennek a kedves, szeretetreméltó szerepe az eljátszására nem képesek.

Komlóssy szavai általános helyesléssel találkoztak.

Utána Boczkó Sámuel szólal fel. Szerinte a névsorban más hiányok is vannak. Így nincs koloratur énekesnő, vigjátéki anya, népszínmű énekesnő, opera basszista, szubrett énekesnő és karakter színész. Egyes szerepkörre ugyan vannak új erők, ezekre nevezve, a mi természetesen is, nem nyilatkozik. De azt konstatalni kell, hogy milyenszerepkörök nincsenek betöltve. Ezért indítványozza, miszerint utasítsák a színgazgatót, hogy a hiányzó szerepkörök betöltéséről gondoskodjék s erről tegyen jelentést a színházbizottságnak.

Az indítvány felett hosszas eszmecsere fejlődött ki s végül kimondta a bizottság, hogy csupán két szerepkört, a szubrett énekesnő, és vigjátéki anya szerepkörét nem látja betöltve.

Komlóssy Arthur: Bizony valljuk be, hogy Komjáthy jelentése nem valami tullekesedre ragad bennünket. De reméljük a legjobbat.

Mark Endre reflektál Komlóssy szavaira s kijelenti, hogy ez lehet az ő, de nem a színházbizottság véleménye.

Komlóssy Arthur: Bocsanat bizottsági tag ur, de a mint én nem valami tullekesedéssel fogadom Komjáthy jelentését, úgy lehet, hogy a bizottsági tag ur meg elragadtatással fogadja azt. (Derűtség.)

Simonffy Imre elnök végül azon kijelentést teszi, hogy reméli, miszerint az igazgató Debreczen községének jogos igényeit nem fogja szem elől téveszteni.

Ezzel a bizottság végzett a Komjáthy jelentésével és egyéb apró jelentéktelenebb tárgyra tért át,

Énök az ülést kevéssel hat óra előtt berekeszti.

A lát-érzék.

A látás legbecsesebb érzéke az embernek; ennek elvesztése a legnagyobb kárvalás; sőt csak használatra meggyengülése is — érzékeny veszteség. Apómi azért nemcsak ajánlatos, és nemcsak szükséges, hanem felelősséggel járó kötelesség is azok részéről, akiknek gondoskodásától sok függ mások lát-érzékének megtartásában. — akik legtöbbnyire a szülők kategóriájába tartoznak.

Ezekhez intézi a durenintézet igazgatóságának a szülőkhez intézett német szövegű felszólítása után a buhapesti orsz. vakok intézetének igazgatósága az utasítást, a mint következik:

I. Mittegyenek a szülők, hogy a látó gyermekeiket a megvakulástól megóvják?

Ha a gyermekeitek látók, úgy adjatok hálat I-tennek és örökjétek, hogy szemük világát baj ne érje.

1. A gyermekekről való gondoskodásnak már a születés előtt kell kezdődnie. Miért is jegyeztek meg jól, hogy iszákos és kicsapongó életű apak kivétel nélkül beteges gyermekeket nemzenek.

2. Azon nők, kik terhességük alatt leherfolyásban szenvednek, okvetlenül vessék alá magukat orvosi kezelésnek, mert különben a gyermek szeméi születés közben megfertőződve, megvakulhatnak.

3. Ha gyermekek születnek, szorítsatok rá a bábát, hogy a gyermekek szemét mindjárt születése után megtisztogassa, úgy, a mint azt szolgalmi szabályzata rendel. Aztán vizsgáljátok meg magatok is az első héten mindennap a gyermek szemét s ha azoknak hejain legcsekélyebb pirosságot, dagasztást, vagy nyalkás valadékot vesztek észre, hívassatok rögtön orvost s járjatok el szorosan annak utasítása szerint. Ha orvos szonnal nem volna keznél, úgy tisztogassatok meg a gyermek szemét. Váthanszor a genyek legcsekélyebb nyoma mutatkozik, k. b. minden 10 perczen hid vizbe mártott vaszorongyocskával, vagy egészen tiszta puha szivacsocskával, vagy egy vízbe mártott és kifacsart vattadarabkával, miközben a szemet a halantektól a szemnyíláson át egészen az orrig törülgessek. Továbbá folytonos finom vizes rongyocskákat kell a gyermek szemére raknotok, melyeket jeges vízbe való mártogatással vagy jégdarabokra fektetve hűsítsetek meg. A vizes rongyocskák azonban nem legyenek (nagyon) kelletnél vízesebbek s mibelyt kevéssé atmeiegedtek, rögtön újjakkal váltandók fel.

Ha csak az egyik szem van meggyuladva, akkor óvakodjatok, nehogy a rongyocskával, szivacsdarabkával vagy a vízbe, a melylyel a beteg szemét tisztogattatok, az egészséges szemhez érjete. A beteg szem minden egyes tisztogatás után, a melynel magatokra is ugyancsak vigyaznotok kell, nehogy személetekbe nyálka freccsenjen, meg kell kezeiteket szappannal mosnotok s az összes tárgyakat: rongyocskákat, szivacsdarabkákat és a tisztogatásna használt vizet megsemmisítenetek, minthogy általuk a saját személetek úgy, mint már sokéi könnyen megfertőződhetnek. Az újszülötteknek e fajta szemgyuladása szerfelett veszélyes betegsége; ha azonnal nem használatjuk a helyes megfelelő szereket, legtöbb esetben teljesen elpusztítja a látóképeséget.

A Német Birodalomban az 1880-ban feljegyzett 37600 vak között 3760 találtatott, a kik eme betegségben veszítették el látásukat. De ha az említett óvó intézkedéseket alkalmaztatok, az orvost azonnal elhívtátok, rendelkezéseite szerint cselekesztek, akkor bizony remélhetitek, hogy gyermekeitek szemvilága megmarad.

4. Ne túrjétek, hogy gyermekeitek olyan tárgyakkal játszanak, avagy azokat még csak kezükbe is vegyék, amelyekkel szeméiket megsérthetnek, milyenek: a szeg, ár, villa, üvegcserep, durranó pisztoly, nyíl, robbantó anyagok stb.

Nemországban 3300 világtalan egyén veszítette el látását külső sérülés következtében. Ha mindjárt csak az egyik szem sérül is meg, mindjárt nagy az a veszély, hogy együttes ellobosodás által a másik is megvakul.

Folyamodjatok ennélfogva hasonló esetekben mindenekelőtt orvosi segélyhez.

5. Ha gyermekeitek kanyaró-, vörheny-, difteritesz-, baranyhimlő, agyvelőgyuladás, vagy tifuszban betegednek meg, úgy ápoljátok őket pontosan az orvos rendelése szerint, meg akkor is, ha a betegség már alább hagyott. — Mert minden elhanyagolás hályogot vonhat maga után. Minden 100 vak gyermek közül 6-en veszítették el (a nemzeti statisztikai adatok szerint) eme betegségben szemük világát. Ha a betegség tartama alatt észreveszitek, hogy az egyik szem megátadottsága alkalmával a betegség tüneteit a másikban is mutatkoznak, figyelmeztessétek erre az orvost rögtön.

6. Ha gyermekeitek gyenge testalkatúak,

nevezetesen ha skrofulában szenvednek, akkor fejnforog a szembaj és a megvakulás veszedelem is. A fiatal korban levő vakok 8%-a ezen betegség által fosztott meg szemvilágától. Azon legyetek tehát, hogy gyenge testalkatu vagy skrofulotikus gyermekeitek jó és könnyen emészthető táplálékoka, (milyenek: tej, tojás, hus stb.) kapjanak és friss levegőn sokat mozogjanak, hogy ezáltal mielőbb erősek és egészségesek legyenek.

Ne engedjétek meg soha hogy gyermekeitek reggeli vagy esti felhőnyben avagy rossz világítás mellett szemüket olvasás, kötés, varrás vagy finomabb munka alá megerőltessék, minthogy ezáltal gyenge látásuakka, v. rövidlátókka lehetnek és látóképességükben nagy kárt okozhatnak.

8. Ne engedjétek bele soha, hogy gyermekeitek szemüvegét hordjanak, mielőtt az orvos szemüket meg nem vizsgálta és nem tette meg a rendelést valjón kell-e nekik, és milyen fajta szemüvegre lesz szükségük. Vegü legkomolyabban tanácsoljuk a gyermek hozzátartozóinak, hogy minden mutatkozó szembajban tüstént orvoshoz forduljanak segítségért, bármilyen orvos legyen is az.

(Vege köv.)

IRODALOM.

A Vasárnapi újság március 19-iki száma 21 képpel s a következő tartalommal jelent meg: Széll Kálmán és családja (képekkel Széll Kálmán és családja a ratóti parkban; a ratóti kastély; Deák Ferencz pihenőhelye a ráóti tölgyek alatt, a miniszterelnök leánya nak. Széll Ilonának amateur fényképei után, és Széll Kálmán, Széll Kálmánné, leányuk, Vörösmarty Mihály és felesége és Vörösmarty Béla igaz-ügyü államtitkár arcképeivel). — »Ratótirol.« — Level Nagy Miklóshoz a »Vasárnapi Újság szerkesztőjéhez Mikszath Kálmántól. — Költemények; »Emlék« Szabolcska Mihálytól. »Hangok.« Kisteleki Edétől. — »A lordok hazából.« Elbeszélés. Irta Hug Spender. Angolból Kovács A. — Regénytár: Hires aszszonyok: »Madame Elisabeth« (arcképpel). — »A vadlilom.« Regény. Irta Theuriet André. Francziából fordította G. Cserhalmi Iren (a párisi kiadás eredeti rajzaival). — »Nagy Szében 1849. márcz. 11.« — Emlékezések az ötven évvel ezelőtt történetekre. — Kiadatlan irodalmi emlékek Tompa Mihálytól. Közli Könyves Tóth Kálmán. — »Deák Ferencz eleteiből.« — »Amerika különlegességei.« Irta Virter Ferencz. — »Ket fésűművész halála.« (Than Mór és Karvaly Mór arcképeivel). — »Boros Mihály« (arcképpel). — A papa betegsége (képpel). — Irodalom és művészet: Közintezetek és egyetiek. Sakkjáték, Képtalány Egyv-leg, stb. rendes heti rovatok. A Vasárnapi Újság előfizetési ára negyedévre 2 frt, a »Politikai Újdonságok«-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker. Egyetem-u. 4 sz.) Ugyanitt megrendelhető a »Képes Néplap« legolcsobb újság a magyar nép számára, egész évre csak 2 forint 40 kr, félévre 1 forint 20 kr.

CSARNOK.

Az is bolond, aki kerékpározik.

Irta: **Mocsáry Miklós.**

Budapesten nemrégiben elítéltek egy kerékpárost, mivel gépet az esteli sötétedés beálltával kellőleg megvilágítani elmulasztotta. Üsdésvágd Ferencz rendőrelőőr, ki az esetet bejelentette, ezért felebbvalótói dicséretben részesült. És mivel Budapesten szabály, (de nemcsak ott) hogy minden lakos rendőrileg büntetve legyen, Üsdésvágd ellenőr ezen felbátorodva lazasan kezdte tanulmányozni a belügyminiszteri kerékpár szabályrendeletet. — Arca hirtelen mosolyosan felderült, mikor az 5 §-hoz ért;

A kerékpárok a beálló sötétedésnél égő lámpákkal látandók el.

Mint tudjuk, egy ilyen esetet már bejelentett, de neki pokoli ölete támadt. Magához véve a kerékpárosok listáját és par alantósát, az esteli órákban felkereste az összes kerékpárosokat. Egyik ép a szubháiban volt, masok a chambre separée kellemeivel ismerkedtek meg, egyesek sétáltak, sőt olyan is volt, ki mar az agyban feküdt.

Üsdésvágd egyet almából rázott fel és kérde:

— Miért nem világít ön?

Az csak bámult.

— Menjen a p . . . ba. én aludni akarok.

— Csend, fizetni fog. És felírta, hogy kerékpárja nincs megvilágítva, azonkívül is háó-ág elleni erőszak címén is eszmnyi kapcsolatban.

Ilyenformán sikerült neki 11,720-ra felvinni a kihágások számát, a bírság összege pedig horribilis nagyságot érték el és Üsdésvágd ellenőrt rendőrtisztté léptették elő felelváóí.

A megrémült kerékpárosok buzgón tanulmányozták a kerékpár szabályrendeletet és kerékpáraikat éjjel nappal világítva tartották, de mind hasztalan, Üsdésvágd felébresztett szelleme folyton kutatott s ime váratlanul a következő 11 szakaszra bukkant:

— A kerékpárosok az ut jobb oldalán tartoznak h ladni és csak b a l r a előlve térni ki,

Komor, viharos este volt, mikor feltehetette, hogy a kerékpárosok ki akarták az eberséget játszani, Köpenybe erősen beburokolóva magához vette pár alantását, elindult a városba.

Minden kerékpárost megállítottak, és minthogy a fővárosi tanács potlása szerint 1 § így is hangzik:

Minden k-rekparos tartozik a rendőr fel szállítására megállani és magát igazolni számosan estek el, mivel a leszállás nem lévén a szabályrendeletben kitéve, ezt a rendőrök meg nem engedtek, másképp pedig a megállás a biztos leesés veszélye nélküli nem lehetséges.

A kik pedig meg nem álltak, azok külön bírságot kaptak.

Szerte hangzott most a kiáltás.

— Terjen ki jobbra! vagy,

— Először balra.

A kerékpárosok zavarukban örülden tapostak te minden élt, a gyerekek és nők vi-ongtak, a férfiak karomkodtak és e felséges z-nebe az ég is bele szolt a maga dörgé-ével. Még egy öreg urat ki a villamosnak akart előzni és balra kiterni, szertelen erőfeszítésében sz vszlühüdes ért.

Nos há, ez egyedül menekült meg a bíróságól! A többit mind felírtak, Üsdésvágd és emberei; sőt még azokat is, kik lakasaikban vagy a kávéházakban tartózkodva nézték végig a nagy ribilliót. Senki sem menekedett meg, sőt mivel a szabályrendelet pótió rendelkezései értelmében a főváros nemely utczában a kerékpározás egyáltalán el volt tiltva, Üsdésvágd e helyekre is elment és a bírságolások száma ezzel is jelentékenyen gyarapodott.

Volt összesen 25,137 eset, a 5 frt sőt a komplikáltak per 10 frt. A rendőrfőkapitány jelentésében külön kiemelte Üsdésvágd tisztet, ki ennek köve kezében elő lett léptetve és a vörös sasrend ermet kapta, mit a német császár barkinek igen sziv sen osztogat.

Üsdésvágd most teljes buzgalommal feküdt neki a kerékpárszabályrendelet tanulmányozásának. Sokszor atforgatta, míg szeme a következő §-on akadt meg: »A kerékpáros köteles a szembejövőket csengetéssel a kitérésre figyelmeztetni.«

KÖZGAZDASÁG.

Sertésvásár.

Kőbányai sertéspiact. Március 20. Magyar elsőrendű: Öreg nehez (paronkint 400 kgron feleli 47 $\frac{1}{2}$ -48 kr. Közép (paronkint 300-400 klg. sulyban) 47 $\frac{1}{2}$ -48 kr. Fiatal nehez (paronkint 320 kilogrammon feleli suly-

ban) 51-51 $\frac{1}{2}$ krig. Fiatal közép (paronkint 251-320 klg.) 49-50 krig. Fiatal könnyű paronkint 250 klg.ig terjedő sulyba. 48 $\frac{1}{2}$ -49 kr. Szerbiai: nehez (paronkint 260 klg. feleli sulyban) 49-50 krajczárig, közép paronkint 240-260 kilogramm sulyban) 49-49 $\frac{1}{2}$ krajczárig. Könnyű (paronkint 240 kilogramm terjedő sulyban) 47 $\frac{1}{2}$ -48 krajczárig

Sertéslétszám: 1899. évi márcz. 19-én volt készlet 32.478 darab, 1899 márcz. hónap 19-én felhajtott 173 drb, 1899 márcz. hónap 19-ik napján elszállított 426 drb. 1899 márcz. hó 20-ik napjára maradt készletben 32.225 darab. — A hizott sertés üzlet irányzata változatlan.

Budapesti gabonatözsde.

ár. 20.

készaruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u s a	kilós	Ar 100 klg.		kilós	100 kilogramm ára	
		frtől	frtíg		frtől	frtíg
Bánsági	76	—	—	80	00. 0—00.00	
"	77	—	—	81	00.00—00.00	
"	78	—	—	82	—	
Tiszavidéki	79	9.90	10. —	—	10.40—10.55	
"	76	10.05	10. 0	80	—	00.00
"	77	10.15	10.20	81	00.00—00.00	
Pestvidéki	78	10.10—10.35	—	82	10.40—10.50	
"	79	10.30	10.20	—	—	00.00
"	79	10.20	10.25	80	—	
Fehérmegyei	76	10.40—10.4	—	81	10.40—10.50	
"	78	10.35	10.35	82	—	
"	79	10.05—10.15	—	—	—	
Bácskai	76	10.15—10.20	—	80	—	
"	77	10.20—10.35	—	81	00.00—00.00	
"	78	—	—	82	00.00—00.00	
Észak ma:	78	—	—	80	—	
"	79	—	—	81	—	

	Min. hekt.-ben	Ar kilógramm	
Ész. elsőrendű	uj	70-72	7.85
"	uj	—	7.75
"	uj	—	7.75
"	uj	—	6.20
Arpa takarmánynak	uj	60-62	6.60
"	uj	62-64	6.60
"	uj	64-66	7.60
"	uj	39-41	5.80
Zab	uj	—	4.65
Tengeri bánsági	uj	—	4.70
"	uj	—	—
"	uj	—	—
Repcze bánsági	uj	—	4.15
"	uj	—	4.80

Nyilt-tér. *)

Valasz a »Debreczeni Reggeli Újság«-nak folyó hó 21-én »Panasz egy városi vállalkozó ellen« című közleményért.

A hivatkozott rovatban réim névze oly tények foglaltatnak, a melyek a valónak nem felelnek meg es teves információ alapulnak. Közöttem és Török Gábor erdőmester ur között tudtommal mi összeütközés sem támadt, mert en szerződéseim alapján állok s az épp-ugy réim, mint a másik szerződő feire is egyaránt kötelező.

Mindeddig szerződésemet teljesítettem, attól egy betűnyire sem tértem el s mennyi fat akarok az idén a Cserén átvenni es milyen fat tartozom átvenni, azt szerződéseim állapítja meg s nem teves felfogás, bármely oldalról jöjjön is.

Nem tartozik az egész közlemény a nagyérdemű közönségre, mert szerződő felek joguk megóvását, ha bármely részről annak szükségé fennáll azt nem a napilap, hanem más forum oltalma alá helyezik.

S így valóban nem nézmenyeznem s tiltakoznom kell az ellen, hogy a »Debreczeni Reggeli Újság« t. szerkesztője egy vállalkozó jó hírnevének sérelmezhetésével helyet ad oly közleménynek, a mely határozottan teves es elferdített a tények előadásában es igazságtalan annak színezésében.

Debreczen 1899 márcz. 21.

Tisztelettel
Mandel Imre.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

